

सर्वकर्मविहितः । यथा, गीतायाम् । ६ । ३ ।
“योगात्सर्वस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ।”
“शमः उपरमः सर्वकर्मभ्यो निवृत्तिः ।” इति
शहरभाष्यम् । शान्तरस्य स्याधिभावः । यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । २३८ ।

“शान्तः शमः स्याधिभाव उत्तमः प्रकृति-
न्मतः ॥”

निवृत्तिः । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । २ । ५६ ।
“अभवन्निर्मेतं योम देवील्लभैः सह क्रमात् ।
सार्कं भूपालश्रीकेन दुर्भिक्षश्च शमं ययौ ॥”

शमकः, चि, (शामयतीति । शम + चिच् + क्तुल् ।
“नीदात्तोपदेशेति ।” ७ । ३ । ३४ । इति न
दीर्घः ।) शान्तिकारकः । ज्ञानशमधातो-
र्कप्रत्ययेन निबन्धनेतत् ।

शमथः, पुं, (शम + “इशमिदमिथश्च ।” इति
अथः । इत्थञ्जलत्तः । ३ । ११४ ।) शान्तिः ।
इत्यमरः । मन्वी । इति मेदिनी ।

शमनं, स्त्री, (शम + क्युट् ।) यन्नाथपशुहननम् ।
इत्यमरः । शान्तिः । इति मेदिनी । (यथा,
पाणिनी । ५ । १ । ३८ । “वातस्य शमनं
कोपनं वा ।” इति काशिका ।) चर्वणम् ।
इति धरणिः । हिंसा । इति हेमचन्द्रः ।
(प्रतिवहारः । यथा, मार्कण्डेये । ७८ ।
१३ ।

“निमेषकाहादिमयः कालरूपः स्यात्तकः ।
प्रवोद खेच्छया रूपं सतेजःशमनं क्रुव ।”
निवारकः । यथा, लज्जैव देवीमाहात्म्ये ।
“दुर्बलवृत्तशमनं तव देवि ! शीलम् ॥”

शमनः, पुं, (शमयति पापिनां कर्मे आलोचय-
तीति । कर्मेरि-क्युः ।) यमः । इत्यमरः । ऋग-
भेदः । इति शब्दचन्द्रिका । कलायः । इति
राजनिर्घण्टः ।

शमनखचा, [ऋ] स्त्री, (शमनस्य यमस्य
खचा ।) यमुना । इत्यमरः ।

शमनी, स्त्री, (शमयति वृक्षां चापारान् । शम +
क्युः । क्यिर्वा ङीप् ।) रात्रिः । इति शमनी-
वदशब्ददर्शनात् । (शाम्यते ज्ञानेन इत्यर्थे
करणे क्युटि शान्तिकारके, चि । यथा, भाग-
वते । ३ । २४ । ३६ ।

“मान्ने चाध्यात्मिकीं विद्यां शमनीं सर्वकर्म-
बान् ॥”

शमनीवदः, पुं, (शमन्यां वीदन्तीति । वद +
आच् ।) निशाचरः । राक्षसः । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ।

शमनं, स्त्री, (शम + “शाकशम्योर्निवृत्तः ।” उणा०
१ । १ । ११ । इति कलः ।) विष्टा । इत्यमरः ।
यापम् । इति संक्षिप्तसारांशादिति । (यथा,
भागवते । २ । ७ । ३ ।

“ऊचे यथाशमनं गुणसङ्गपङ्कम् ॥”

शमानकः, पुं, (शमस्य शान्तरन्तकः ।) काम-
देवः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

शमिः, स्त्री, शिवा । इति हेमचन्द्रः ।

शमिः, चि, (शम + क्तः ।) शान्तः । इत्यमरः ।

शमिरः, पुं, शमीवृक्षः । इति शब्दरत्नावली ।

शमिरोहः, पुं, शिवः । इति त्रिकाण्डशेषः ।

शमी, स्त्री, वृक्षविशेषः । शौर इति भाषा ।
(यथा, शाकुन्तले । ३ ।

“अवेहि तनयां ब्रह्मन्निगर्भं शमीमिव ॥”

तत्पर्यायः । शक्तुफला २ शिवा ३ । इत्यमरः ।

शक्तुफली ४ । इति शब्दरत्नावली । शान्ता ५

तुङ्गा ६ कचरिपुफला ७ केशमधनी ८ ईशानी

९ लक्ष्मीः १० तपनतनया ११ इटा १२ शुभ-

करी १३ हविर्गन्धा १४ मेघ्या १५ दुहितृमनी

१६ शक्तुफला १७ समुद्रा १८ मङ्गल्या १९

सुरभिः २० पापशमनी २१ भद्रा २२ शङ्करी

२३ केशवन्ती २४ शिवाफला २५ सुपत्ना २६

सुखदा २७ । अस्य गुणाः । कृत्स्नम् । कषा-

यत्वम् । रक्तपित्तातिवारनाशित्वम् । तत्फल-

गुणाः । गुदत्वम् । खादुत्वम् । कृत्स्नम् ।

उष्णत्वम् । केशनाशित्वम् । इति राज-

निर्घण्टः । अपि च ।

“शमी शक्तुफला तुङ्गा केशवन्ती शिवाफला ।

मङ्गल्या च तथा लक्ष्मीः शमीरः खलिका

खृता ॥

शमी तिलका कटुः शीता कषाया रेचनी लघुः ।

कण्यकाश्रमन्वाचकुष्ठार्शःक्षमिचत् खृता ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥

शिवा । हिमदा इति भाषा । इत्यमरः ।

वायुजिः । इति मेदिनी । (कर्म । यथा, ऋग्-

वेदे । ६ । २ । २ ।

“इंके यज्ञेभिः शशमे शमीभिः ॥”

“शमीभिः कर्मेभिः लक्ष्म्यान्वायगादिभिः ॥”

इति तद्वाच्ये सायणः ।)

शमी, [न] चि, शान्तः । शमी विद्यतेऽस्य इत्यर्थे

इन्प्रत्ययेन निबन्धनेतत् ।

शमीकः, पुं, सुनिविशेषः । यथा,—

“जलाश्रयमचक्षाणः प्रविवेश तमाश्रमम् ।

ददर्श सुनिमावीर्न शान्तं मीलितलोचनम् ॥”

इति श्रीभागवते । १ । १८ ॥

अस्यार्थः । अचक्षाणः अपश्यन् । तं प्रसिद्ध-

माश्रमं तस्मिन् सुनिं शमीकम् । इति श्रीधर-

स्वामी ।

शमीगर्भः, पुं, (शम्या गर्भः ।) ब्राह्मणः । अयिः ।

इति हेमचन्द्रः ।

शमीधान्यं, स्त्री, (शमी यन्नादिकर्म तदर्थं धान्यम् ।)

भाषादिः । इत्यमरः । तत्पर्यायगुणाः ।

“शमीजाः शिमिजाः शिम्यातराः ख्याञ्च

वेदलाः ।

वेदला मधुरा रूक्षाः कषायाः कटुपाकिनः ॥

वातलाः कफपित्तना वृद्धन्त्रमला हिमाः ।

ऋते सुहृमखुराभ्यामन्ये त्वाभानकारकाः ॥”

सुहृमखुरयोराभानकारित्वमन्यवेदलापेक्षया ।

न तु सर्वथा । एतयोरपि किञ्चिदाभान-

कारित्वदर्शनात् । इति भावप्रकाशः ॥ ३ ॥

अपि च ।

“शुकधान्यं शमीधान्यं समातीतं प्रशस्यते ।

परतो वातलक्ष्णं प्रायेणातिनवं गुह ॥

यवगोधूममाषाञ्च तिलाञ्चातिनवा हिलाः ।

पुराया विरवा रूक्षा न तथार्थकरा मताः ॥”

इति राजवल्लभः ॥

शमीपत्रा, स्त्री, (शम्याः पत्राकीव पत्राणि

यस्याः ।) जम्बालुवृक्षः । इति जटाधरः ॥

शमीरः, पुं, (इत्या शमी । “कुटीशमीशुक्लाभ्यो

रः ।” ५ । ३ । ८८ । इति रः ।) अस्या शमी ।

इत्यमरः ॥

शम्या, स्त्री, विद्युत् । इत्यमरः ॥

शम्याकः, पुं, आरन्वधः । इत्यमरः । विपाकः ।

यावकः । इति हेमचन्द्रः । (हस्तिनापुरवासी

कश्चिद्ब्राह्मणः । यथा, महाभारते । १२ ।

१७६ । २३ ।

“इत्येतद्वास्तिनपुरे ब्राह्मणेनोपवर्धितम् ।

सम्याकेन पुरा मञ्जं तस्मात्प्यागः परो मतः ॥”

शम्यातः, पुं, आरन्वधः । इति शब्दरत्नावली ॥

शम्ब, गतौ । इति कविकल्पद्रुमः । (आ०-पर०-

सक०-सेट् ।) शम्बति । इति दुर्गादासः ॥

शम्बः, पुं, (शम + “शमेन्वृत् ।” उणा० ४ । ६४ ।

इति वृत् । यथा, शमस्यस्थितिः । शं + “कंशंभ्यां

वभयुञ्जितुतयसः ।” ५ । ६ । १३८ । इति वः ।)

वचम् । (यथा, ऋग्वेदे । १० । ४२ । ७ ।

“उधो यः शम्बः पुरुवृत् तेन ॥”

“शम्ब इति वचनम् ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥)

सुवलायस्यलौहमखलकम् । इति मेदिनी ॥

लौहकाची । इति हेमचन्द्रः ॥ अशुलोमकर्ष-

यम् । इति शम्बालतशब्दटीकायां भरतः ॥

हरिद्रः । इति संक्षिप्तसारांशादिति । भाग्य-

वति, चि । इति रामायणम् ॥

शम्बरं, स्त्री, खलिलम् । व्रतम् । विस्रम् । इति

नानार्थरत्नमाला । चित्रम् । बौद्धव्रतविशेषः ।

इति विश्वहेमचन्द्रौ । (मेघः । यथा, ऋग्वेदे ।

२ । २४ । २ । “अर्हर्हर्मन्वना शम्बराणि ॥”

“शम्बराणि मेघनामैतत् मेघान् अर्हर्हः वर्ष-

कार्थं विदारितवान् ॥” इति तद्वाच्ये सायणः ॥)

शम्बरः, पुं, ऋग्विशेषः । हेमविशेषः । इति

मेदिनी ॥ (यथा, ऋग्वेदे । १ । ५१ । ६ ।

“अरन्वथे तिथिगवाय शम्बरम् ॥”

“शम्बरं एतन्नामानमसुरम् ॥” इति तद्वाच्ये

सायणः । यथा च महाभारते । १ । ६ । ५ । २२ ।

“शम्बरो नसुचिश्चैव पुलोमा चेति विश्रुतः ।

अखिलोमा च केशी च दुर्जयश्चैव दानवः ॥”

मत्स्यविशेषः । शैवविशेषः । जिनभेदः । इति

विश्वः ॥ युद्धम् । श्रेष्ठः । इति धरणिः ॥

चित्रकटुश्च । लोभः । अर्जुनवृक्षः । इति

राजनिर्घण्टः ॥ शम्बरासुरस्य वधोपाख्यानं

श्रीभागवते १० स्कन्धे ५५ अध्याये ब्रह्मम् ॥

शम्बरकन्दः, पुं, (शम्बरनामकः कन्दः ।) वाराही-

कन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥